

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ Β2**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 210 9521792

ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα, 21/04/2015

Αριθμός απόφασης: 18

**ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τis διατάξεις :

α. Του άρθρου 70B' «Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή» του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ΦΕΚ Α' 151), όπως αυτές προστέθηκαν με το ν.4152/2013, περίπτωση 1, υποπαράγραφος Α.5, παράγραφος Α, άρθρο πρώτο (ΦΕΚ Α'107), καθώς και τις διατάξεις της περίπτωσης 2α της ίδιας υποπαραγράφου του ίδιου νόμου.

β. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ 3367/31.12.2013, Τεύχος Β') «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

γ. Του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ 178 Α'/29.08.2014).

2. Τis διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β'55/16.1.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1.01.2014.

3. Τis διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ισχύουν.

4. Τis διατάξεις της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1282/2013 (ΦΕΚ 54/Β'/16.01.2014), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 239/17-02-2015).

5. Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

6. Την με αριθ. Πρωτ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ/τ. Β'/17-04-2014) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» του Προϊσταμένου της Δ/σης Επίλυσης Διαφορών.

7. Την ΠΟΛ 1005/30-12-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, «Επιμήκυνση των προθεσμιών για την έκδοση αποφάσεων επί αιτήσεων αναστολών και επί ενδικοφανών προσφυγών ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης».
8. Την υπ' αριθ. ....πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, που εφαρμόστηκαν σε βάρος του ....., Αντιπροέδρου της εταιρείας με την επωνυμία «.....» σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθ. 46 του ν.4174/2013 σε συνδυασμό με αυτές της ΠΟΛ. 1282/2013 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε.
9. Την από .....Ειδική Έκθεση Ελέγχου του Ειδικού Κλιμακίου Ελέγχου που συγκροτήθηκε κατόπιν της αριθ. ....Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, σχετικά με την ανωτέρω εταιρεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθ. 46 του ν.4174/2013 σε συνδυασμό με αυτές της ΠΟΛ. 1282/2013 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. .
10. Την από ....., κατατεθείσα στη Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, ενδικοφανή προσφυγή του .....και τα συνημμένα σε αυτή, για την ακύρωση της με αριθ. ....πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος του τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, καθώς και της από .....Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου του Ειδικού Κλιμακίου Ελέγχου.
11. Την από .....έκθεση απόψεων της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης επί της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.
12. Τα ΦΕΚ τ.ΑΕ & ΕΠΕ αριθ. ....και .....
13. Την από .....εικόνα φορολογούμενου από το σύστημα taxis.
14. Την από .....εισήγηση του Β2 Τμήματος Νομικής Υποστήριξης της Υπηρεσίας μας.

Επί της από .....και με αριθ. πρωτ. ....ενδικοφανούς προσφυγής, του ....., Αντιπροέδρου της εταιρείας με την επωνυμία «.....», και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων στην ενδικοφανή προσφυγή, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά την ακύρωση της με αριθ. ....πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος του τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, καθώς και της από .....Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου του Ειδικού Κλιμακίου Ελέγχου, επικαλούμενος τα εξής:

α) Μη νόμιμη η λήψη σε βάρος του των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, καθόσον ελλείπει ως προς το πρόσωπό του η απαιτούμενη από το νόμο εξουσία διοίκησης ή διαχείρισης ή εκπροσώπησης του νομικού προσώπου που φέρεται ότι διέπραξε τη φοροδιαφυγή.

β) Η διάταξη του άρθ. 2 παρ.1 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων είναι αντισυνταγματική και επομένως και η προσβαλλόμενη πράξη που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή της.

γ) Ζητά ακρόαση βάσει της ΠΟΛ 1002/2013 ισχυριζόμενος ότι εν αγνοία του έγινε η συμμετοχή του στο Δ.Σ. της εταιρείας προκειμένου να συμπληρωθεί ο απαιτούμενος από το καταστατικό της αριθμός μελών του Δ.Σ. χωρίς ποτέ ο ίδιος να συναινέσει ή να αποδεχθεί την ιδιότητα αυτή.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: « 5.Εφόσον η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει παραβάσεις φοροδιαφυγής κατά την έννοια των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 αθροιστικά άνω του ποσού των εκατό πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ [...], μπορεί, βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου, να επιβάλλει σε βάρος του παραβάτη προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα. Ειδικότερα η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να μην παραλαμβάνει και να μην χορηγεί έγγραφα που απαιτούνται για τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων. Στην περίπτωση αυτή δεσμεύεται το πενήντα τοις εκατό (50%) των καταθέσεων, των πάσης φύσεως λογαριασμών και παρακαταθηκών και του περιεχομένου των θυρίδων του παραβάτη. Το μη χρηματικό περιεχόμενο θυρίδων και οι μη χρηματικές παρακαταθήκες, δεσμεύονται στο σύνολό τους».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 6 του αρ. 46 του Ν.4174/2013 « [...]. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα εξειδικεύονται τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου, καθορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες τα μέτρα αίρονται εν όλω ή εν μέρει και οι περιπτώσεις μη εφαρμογής τους, προσδιορίζεται ο χρόνος διατήρησης αυτών και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθ. 2 παρ. 1 της ΠΟΛ 1282/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ. 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων, ορίζεται ότι «1. Τα μέτρα της παρ. 5 του άρθ. 46 του ν.4174/2013, επιβάλλονται σωρευτικά σε βάρος των παραβατών νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων και σε βάρος νομικών ή φυσικών προσώπων ή οντοτήτων που έχουν ή είχαν μία από τις παρακάτω ιδιότητες από την τέλεση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 55 του ν.4174/2013, όπως ισχύει και μέχρι την επιβολή των μέτρων, ανεξάρτητα εάν κατά την επιβολή των μέτρων έχουν αποβάλλει την ιδιότητα αυτή με οποιαδήποτε τρόπο ή για οποιαδήποτε αιτία, και προκειμένου:

α) Για ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες, στους προέδρους και αντιπροέδρους των Δ.Σ., στους διευθύνοντες, εντεταλμένους, συμπράττοντες συμβούλους, στους διοικητές, στους γενικούς διευθυντές, στους διευθυντές, ως και εν γένει σε κάθε πρόσωπο εντεταλμένο είτε άμεσα από το νόμο είτε από ιδιωτική βούληση είτε με δικαστική απόφαση είτε από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση

ή διαχείριση ή εκπροσώπηση αυτών. Αν ελλείπουν όλα τα παραπάνω πρόσωπα, τα μέτρα επιβάλλονται στα μέλη των διοικητικών συμβουλίων των εταιρειών αυτών.».

Επειδή, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 91/2004 γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Ν.Σ.Κ, την οποία έκανε αποδεκτή ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, κρίθηκε ότι η διάταξη της παρ. 1 του άρθρ. 14 του ν. 2523/97(και κατ' επέκταση των διατάξεων του άρθρ. 46 του ν.4174/2013, καθόσον μ' αυτές καταργούνται σιωπηρώς τα προβλεπόμενα στις διατάξεις του άρθρ. 14 του ν.2523/1997) , όπως αρχικά ίσχυσε, επεξέτεινε τη λήψη των μέτρων σε βάρος όλων των προσώπων που κατά τις διατάξεις της παρ. 1 έως και 4 του άρθρ. 20 του ν. 2523/97, θεωρούνται αυτοργγοί για το αδίκημα της φοροδιαφυγής για μη απόδοση ή ανακριβή απόδοση Φ.Π.Α και παρακρατούμενων φόρων, τελών ή εισφορών (άρθρο 18 ν. 2523/97), χωρίς να επιμερίζει την ευθύνη τους ανάλογα με το χρονικό διάστημα που είχαν τη σχετική ιδιότητα. Αρκεί δηλαδή για την επιβολή των μέτρων σε βάρος των παραπάνω προσώπων, ότι αυτοί είχαν μία από τις ιδιότητες των παρ. 1 έως και 4 του ως άνω άρθρου 20 του ν. 2523/97 από τη γένεση της υποχρέωσης προς απόδοση στο Δημόσιο των παρακρατούμενων φόρων μέχρι το χρόνο λήψης των μέτρων. Η ίδια ερμηνευτική προσέγγιση δεν διαφοροποιείται, σύμφωνα με την ίδια ως άνω Γνωμοδότηση, στην περίπτωση της λήψης και χρήσης εικονικών φορολογικών στοιχείων, έκδοσης εικονικών, πλαστών φορολογικών στοιχείων και νόθευσης τέτοιων στοιχείων, εφόσον η αξία των συναλλαγών αθροιστικά λαμβανομένη κατά το χρόνο διαπίστωσης των παραβάσεων, υπερβαίνει το οριζόμενο ποσό.

Επειδή, ο ..... διετέλεσε Αντιπρόεδρος της ανωτέρω εταιρείας από .....έως .....και Μέλος από .....έως σήμερα (ΦΕΚ/τ. ΑΕ –ΕΠΕ αριθ. ...., ...και .....). Επιπλέον, οι ισολογισμοί της εταιρείας για τις χρήσεις .....– .....– .....φέρουν την υπογραφή του .....(ΦΕΚ/τ. Α.Ε. & Ε.Π.Ε. ....και .....).

Επειδή, δεν υφίσταται σύνδεση της επιβολής των διασφαλιστικών μέτρων του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 με τα πρόσωπα που ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την απόδοση των οφειλομένων φόρων, έτσι όπως αυτά ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 115 του ν. 2238/1994, όπως ίσχυε και πλέον του άρθρου 50 του ν. 4172/2013, όπως ισχύει.

Τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημόσιου της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 επιβάλλονται αποκλειστικά και μόνο στα πρόσωπα της παρ. 6 του ιδίου άρθρου και νόμου, έτσι όπως αυτά εξειδικεύονται στο άρθρο 2 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, ανεξάρτητα εάν αυτά συμπίπτουν ή όχι με τα πρόσωπα του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 και του άρθρου 50 του ν. 4172/2013.

Επειδή, σχέση «αναλογικότητας» μεταξύ της διοικητικής κύρωσης και των διαπραχθεισών παραβάσεων δεν καθορίζεται από τις διατάξεις. Είναι γνωστό δε ότι στο φορολογικό δίκαιο οι

διατάξεις ερμηνεύονται «γραμματικά» και όχι «αναλογικά». Τα επιβαλλόμενα μέτρα έχουν απολύτως αυστηρό χαρακτήρα και η Διοίκηση προβαίνει σε διαπιστωτικού χαρακτήρα αποτίμηση των πραγματικών περιστατικών και υπαγωγή τους στον κανόνα δικαίου πριν την εφαρμογή των διατάξεων. Δεδομένων μάλιστα των ανωτέρω, είναι σαφές ότι αφενός ουδόλως έχει περιορισθεί η δικαστική προστασία του προσφεύγοντος, ο οποίος ανεμπόδιστα ασκεί, όπως είναι προφανές, τα δικαιώματά του με την κατάθεση της υπό συζήτηση προσφυγής, αφετέρου δε με βάση τα προαναφερθέντα, τα μέτρα που λαμβάνονται από την Διοίκηση, προληπτικά και όχι κατασταλτικά, είναι κατάλληλα και αποτελεσματικά για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, χωρίς τα επερχόμενα μειονεκτήματα να υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα (σχετ. ΣτΕ 1149/88, ΣτΕ 4050/90, ΣτΕ 3112/90, ΣτΕ 2775/89).

Επιπροσθέτως, χωρίς την επιβολή των κυρώσεων του άρθρου 46 του ν.4174/2013 θα αναιρείτο ο σκοπός, για τον οποίο θεσπίστηκαν οι επίμαχες διατάξεις. Εξάλλου, αυτές αποβλέπουν στη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου σε περιπτώσεις σημαντικής φοροδιαφυγής και δικαιολογούνται με βάση την αρχή της δίκαιης ισορροπίας μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος και των απαιτήσεων για την προστασία των θεμελιωδών ατομικών δικαιωμάτων. Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 5 του άρθ. 4 του Συντάγματος, «Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου» και «συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους».

- Επίσης οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 25 του Συντάγματος ορίζουν ότι : «Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης».
- Αντίθετα με τα ανωτέρω, η υπεξαίρεση και ιδιοποίηση εσόδων του Δημοσίου εξαιτίας της μη απόδοσης παρακρατούμενων φόρων, καθώς και της έκδοσης ή λήψης εικονικών φορολογικών στοιχείων, σαφέστατα «δε συμβάλλει στη συμμετοχή – συνεισφορά – χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη» αλλά αντίθετα «προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και παραβιάζει τα χρηστά ήθη» (παρ.1 άρθ. 5 του Συντάγματος).
- Περαιτέρω, με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθ. 106 του Συντάγματος, ορίζεται ότι : «Η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν επιτρέπεται να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της Εθνικής Οικονομίας».

Εξάλλου, οι περιορισμοί που θέτει ο νομοθέτης στην προσωπική ή οικονομική ελευθερία, είναι αναγκαίοι για την εξυπηρέτηση του επιδιωκόμενου σκοπού, ο οποίος συνίσταται:

α) στην συνεισφορά των πολιτών στα δημόσια βάρη, σύμφωνα με τη φοροδοτική ικανότητα εκάστου (κατά την έντονη προτροπή του συνταγματικού νομοθέτη) και

β) στην ανάγκη περιστολής της φοροδιαφυγής σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Δηλαδή τα μέτρα που λαμβάνονται από την διοίκηση, προληπτικά ή κατασταλτικά, πρέπει να είναι κατάλληλα και αποτελεσματικά για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και τα επερχόμενα

μειονεκτήματα να μην υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα (ΣτΕ 1149/88, ΣτΕ 2112/94, ΣτΕ 4050/90, ΣτΕ 3112/90, ΣτΕ 2775/89).

Σε κάθε δε περίπτωση, όπως προκύπτει τόσο από την νομολογία του ΣτΕ όσο και από τη θεωρία, πρέπει να οδηγούμαστε σε στάθμιση του ιδιωτικού και του Δημόσιου συμφέροντος. Εν προκειμένω, κι εφόσον υφίσταται περίπτωση φοροδιαφυγής νομικά και κοινωνικά κατακριτέας, είναι ολοφάνερη η υπεροχή του Δημοσίου συμφέροντος που έγκειται στην αποτροπή της «υπεξαίρεσης» Δημοσίων εσόδων, με επακόλουθο την δυσχέρεια της εκτέλεσης του Κρατικού Προϋπολογισμού (ΣτΕ 3078/97).

Επειδή, τα συγκεκριμένα διασφαλιστικά μέτρα εφαρμόζονται άμεσα και προληπτικά, προκειμένου να αποτραπεί η εξαφάνιση από τον υπόχρεο κάθε περιουσιακού του στοιχείου μέχρι το χρόνο που θα καταστεί δυνατή από το Δημόσιο η αναγκαστική εκτέλεση για την ικανοποίηση των απαιτήσεών του και η εν γένει εξασφάλιση της εκπλήρωσης της υποχρέωσης συνεισφοράς στα φορολογικά βάρη (15343/2007 Δ.Π.Α).

Παράλληλα τονίζεται ότι τα ως άνω μέτρα δεν αποκλείουν τη χορήγηση δανείου προς όφελος του αιτούντος, εφόσον αυτή εξαρτάται από τη βούληση του εκάστοτε χρηματοπιστωτικού ιδρύματος. Περαιτέρω ουδεμία υλική βλάβη επέρχεται σε βάρος του, καθώς έχει κάθε δυνατότητα πίστωσης και χρήσης των τραπεζικών καταθέσεων και λογαριασμών τους, οι οποίοι δεν δεσμεύονται εξ ολοκλήρου και συνεπώς δύναται να δραστηριοποιηθεί οικονομικά μη συντρέχοντος οποιουδήποτε προβλήματος στις λοιπές συναλλαγές και δραστηριότητές του (Δ.Π.Α 15023/2008).

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 6 (προηγούμενη ακρόαση του ενδιαφερόμενου) του ν.2690/1999: «Αν η άμεση λήψη του δυσμενούς μέτρου είναι αναγκαία για την αποτροπή κινδύνου ή λόγω επιτακτικού δημόσιου συμφέροντος, είναι, κατ' εξαίρεση, δυνατή η, χωρίς προηγούμενη κλήση του ενδιαφερομένου, ρύθμιση. Αν η κατάσταση που ρυθμίστηκε είναι δυνατόν να μεταβληθεί, η διοικητική αρχή, μέσα σε χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) ημερών, καλεί τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, οπότε και προβαίνει σε τυχόν νέα ρύθμιση. Αν η πιο πάνω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, το μέτρο παύει αυτοδικαίως, και χωρίς άλλη ενέργεια, να ισχύει».

Από τον συνδυασμό των ως άνω αναφερομένων προκύπτει ότι, με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2523/1997 (και κατ' επέκταση των διατάξεων του άρθ. 46 του ν.4174/2013, αφού τόσο στην ΠΟΛ. 1282/2013 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Γ.Γ.Δ.Ε., η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις της παρ. 6 του ανωτέρω άρθρου, όσο και στην αιτιολογική έκθεση του ίδιου άρθρου και νόμου, αναφέρεται η ανάγκη ενσωμάτωσης στο σύστημα του Κ.Φ.Δ. των ήδη προβλεπομένων στο άρθ. 14 του Ν.2523/97 διασφαλιστικών μέτρων) θεσπίστηκε η λήψη απαγορευτικών μέτρων σε περιπτώσεις που διαπιστώνεται μεγάλης έκτασης φοροδιαφυγή και επιδιώκεται με αυτά η προστασία των συμφερόντων του Δημοσίου και η ταχύτερη είσπραξη των βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων απαιτήσεών του από τους αμελείς και δύστροπους οφειλέτες. Ο

σκοπός αυτός έχει αναχθεί από το νομοθέτη, επιτρεπώς κατά το Σύνταγμα, σε σκοπό δημοσίου συμφέροντος, που συνίσταται στην αποτροπή της απώλειας εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού, με επακόλουθο την υστέρηση των δημοσίων εσόδων.

Παράλληλα, τα ως άνω προληπτικά μέτρα λαμβάνονται άμεσα και «εξαιρετικά», προτού ο παραβάτης φροντίσει να μεταβιβάσει τα περιουσιακά του στοιχεία και να αποσύρει τις καταθέσεις του, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις διαπίστωσης είτε διακράτησης εκ μέρους των επιχειρήσεων – παραβατών εσόδων του Δημοσίου προερχόμενα από παρακρατούμενους ή επιρριπτόμενους φόρους, είτε έκδοσης εικονικών και πλαστών φορολογικών στοιχείων ή λήψης και χρήσης εικονικών φορολογικών στοιχείων ή νόθευσης φορολογικών στοιχείων.

Κατ' επέκταση, ορθά εκ του νόμου, για τις περιπτώσεις «λήψης των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου» (άρθρο 6 παρ. 3 ν. 2690/99), εξαιρείται η προηγούμενη ακρόαση των φορολογικών παραβατών, επειδή προέχει το Δημόσιο συμφέρον, και επίσης, ορθά προβλέπεται από το νόμο ότι στις συγκεκριμένες περιπτώσεις και μόνο όταν είναι δυνατόν η κατάσταση που ρυθμίστηκε να μεταβληθεί, η διοικητική αρχή, μέσα σε χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) ημερών, καλεί τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του, οπότε και προβαίνει σε τυχόν νέα ρύθμιση.

Η ως άνω διαδικασία, όπως προκύπτει από την από ....., συνημμένη στην προαναφερόμενη ενδικοφανή προσφυγή Έκθεση Επίδοσης της από .....Κλήσης προς Ακρόαση, τηρήθηκε ορθώς από την αρμόδια φορολογική αρχή, οπότε ο φορολογούμενος είχε τη δυνατότητα να θέσει υπόψη του ελέγχου όσα νέα στοιχεία είχε στη διάθεσή του προκειμένου να βελτιώσει ενδεχομένως τη θέση του, και επομένως, δεν τίθεται θέμα παράνομης εφαρμογής των διασφαλιστικών μέτρων.

Επειδή, η κρίση περί της συνταγματικότητας ή μη των νόμων δεν εμπίπτει στη δικαιοδοτική αρμοδιότητα της Υπηρεσίας μας, αλλά σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθ. 93 του Συντάγματος ανήκει στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων της Επικράτειας.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013, εμπροθέσμως και παραδεκτώς ασκείται η παρούσα προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω προεκτεθέντα, οι λόγοι για τους οποίους εφαρμόστηκαν τα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου με την αριθ. ....πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, σε βάρος ....., Αντιπροέδρου της εταιρείας με την επωνυμία «.....», εξακολουθούν να υφίστανται, και δεδομένου ότι έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 3 και 6 της ΠΟΛ. 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ. 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων,

Αποφασίζουμε

Την απόρριψη της αριθ. ....ενδικοφανούς προσφυγής που κατατέθηκε στη Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, από τον ....., με Α.Φ.Μ.: ....., Α.Δ.Τ.: ....., κατοίκου: ....., αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης, Αντιπρόεδρο της εταιρείας με την επωνυμία «.....» (Α.Φ.Μ.: .....), με την οποία ζητά την ακύρωση, κατά το μέρος που τον αφορά, της με αριθ. ....πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης, με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος του τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 5 και 6 του άρθ. 46 του ν.4174/2013 και της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, καθώς και της από .....Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου του Ειδικού Κλιμακίου Ελέγχου.

Ακριβές Αντίγραφο

Η Προϊσταμένη του Τμήματος Διοικητικής

Υποστήριξης

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ
ΘΕΜΑΤΩΝ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).